

KATOLIK POLSKI

"KATOLIK POLSKI" wychodzi 6 razy w tygodniu
i kosztuje na miesiąc
3.— zł.

Redakcja i Administracja:

Katowice, ul. św. Stanisława 4.

TELEFON 1414.

P. K. O. Katowice 304.540.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz
milimetrowy. Wiersz reklamowy 60 groszy.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 9

Katowice, piątek 11-go stycznia 1929.

Rok V

Telegramy.

Minister Zaleski pozostaje.

Warszawa. (PAT). P. A. T. upoważniona jest do stwierdzenia, że pogłoski o mającej jakoby nastąpić zmianie na stanowisku Ministra Spraw Zagranicznych, jak również rozpowszechnione w prasie informacje o zamierzonem powołaniu na stanowisko Ministra Spraw Zagranicznych posła Knolla i inne podobne informacje, są zupełnie pozbawione podstaw.

Kontrola długów państwowych.

Warszawa. (PAT). W sali konferencyjnej ministerstwa Skarbu odbyło się pierwsze posiedzenie komisji dla kontroli długów państwowych. Na posiedzeniu tem przedstawiciel Ministerstwa Skarbu przedstawił stan pożyczek państwowych zagranicznych, poczem kom. s. a. omawiała sprawę kontroli opłacanych kuponów.

Poprawa w zdrowiu króla angielskiego.

London. (PAT). W stanie zdrowia króla zaszła zdecydowana poprawa. Po raz pierwszy po przerwie kilkuninowej lekarze ponownie zastosowali radjoterapię.

Nabożeństwo za Mikołaja Mikołajewicza.

Paryż. (PAT). W kościele prawosławnym odbyło się nabożeństwo za spokoj duszy wielkiego księcia Mikołaja Mikołajewicza. Na nabożeństwie obecnych było wiele osobistości francuskich i rosyjskich, wielu byłych oficerów armii rosyjskiej w mundurach, minister Painlevé, jako przedstawiciel rządu, przedstawiciel prezydenta Doumergue'a i inni.

Podejrzany lot.

Budapeszt. (PAT). W okolicach Budapesztu w miejscowości Laksony, spuścił się jugosłowiański aeroplan wojskowy. Pilot zapewnia, że straciwszy orientację wśród mgły, dostał się na terytorjum węgierskie. Wówczas motor uległ uszkodzeniu i pilot zmuszony był do lądowania. Władze zatrzymały aparat i wydały zarządzenie celem skontrolowania tożsamości pilota.

Rozruchy chłopskie w Japonii.

Tokio. (Tel. wł.). W miejscowości Gifu przyszło do poważnych rozruchów z powodu niezadowolenia chłopów przy nawadnianiu doliny rzeki Sannikowa. Niezadowolenie przybrało tak groźne rozmiary, że żandarmerja musiała użyć broni, i wezwać wojsko na pomoc. 40 chłopów zostało zabitych — wielu odniosło rany.

Wzrost grypy w Ameryce.

Wiedeń. (PAT). United Press donoszą, z Waszyngtonu: Według sprawozdania z 39 miast, grasująca w nich grypa pociągająca za sobą 2041 wypadków śmierci w ostatni tydzień. W poprzednim tygodniu liczba ta sięgała 1.275 wypadków. W najcięższych miastach ma być zwołana konferencja lekarzy i higieniarzów zdrowia ze wszystkich stanów, aby porozumieć się co do planu kampanji przeciwko szerzącej się coraz bardziej epidemii grypy.

Uchwały śląskiej rady wojewódzkiej.

Katowice. (PAT.) Śląska Rada Wojewódzka, na posiedzeniu w dniu 9 stycznia br. zatwierdziła dodatek do statutu dokształcającej szkoły zawodowej w Małej Dąbrowce, oraz dodatek do statutu dokształcającej szkoły zawodowej przemysłowej w Lublińcu, a następnie zamianowała dra Chelmskiego niestałym członkiem Wojewódzkiego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach, zaś dra Górniślewicza jego zastępcą. Przyznała subwencję 1500 złotych stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem w Mysłowicach, wyraziła zgodę na wydanie rozporządzenia Wojewody Śląskiego w sprawie przedłużenia czasokresu, oznaczonego § 18 ustawy z dnia 6 kwietnia 1920 r. o obowiązku zatrudniania inwalidów ciężko poszkodowanych. Ponadto uchwaliła wydać

rozporządzenie w sprawie podwyższenia opłat od kart myśliwskich, uchwaliła projekt ustawy o zmianie nazwy gminy Brzeziny na „Brzeziny Śląskie”, zatwierdziła uchwałę korporacji miejskich w Mikołowie w sprawie zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w wysokości 4.000.000 złotych na budowę koszar wojskowych, zamianowała dra Tadeusza Szpunara prowincjonalnym lekarzem-asystentem w Zakładzie dla umysłowo-chorych w Rybniku. Wreszcie załatwiła szereg spraw komunalnych i osobowych.

Szczegółowa dyskusja nad przedłożonym Radzie Wojewódzkiej preliminarzem budżetowym Województwa Śląskiego na rok 1929/30 odbędzie się na następnym posiedzeniu.

Pomoc dla inwalidów.

Warszawa. (PAT.) W związku z dyskusją w komisji budżetowej, ministerstwo skarbu uruchomiło w dniu 8 stycznia rb. kredyt w kwocie 1/2 miliona złotych i przekazało go Państwowemu Bankowi Rolnemu na udzielenie pożyczek produkcyjnych inwalidom, wdowom i sierotom, celem uruchomienia nowych przedsiębiorstw koncesyjnych, względnie rozwoju istniejących. Wysokość pożyczek w zasadzie nie może przekraczać 2000 zł dla jednego koncesjonariusza. Oprocentowanie wynosi od 2 do 5 procent rocznie. Pożyczki będą wydane na weksle, posiadające zabezpieczenie hipoteczne, towar, żyro dwóch osób, majątkowo odpowiedzialnych lub żyro dwóch inwalidów, prowadzących koncesyjne przedsiębiorstwo. Podania wnoszące należy do Państwowego Banku Rolnego (Fundusz inwalidzki). Rozdziału kredytu dokona komitet pożyczkowy, w którego skład wchodzi dwóch przedstawicieli inwalidów. Komitet ogłosi w najbliższej przyszłości szczegółowe warunki.

nosi od 2 do 5 procent rocznie. Pożyczki będą wydane na weksle, posiadające zabezpieczenie hipoteczne, towar, żyro dwóch osób, majątkowo odpowiedzialnych lub żyro dwóch inwalidów, prowadzących koncesyjne przedsiębiorstwo. Podania wnoszące należy do Państwowego Banku Rolnego (Fundusz inwalidzki). Rozdziału kredytu dokona komitet pożyczkowy, w którego skład wchodzi dwóch przedstawicieli inwalidów. Komitet ogłosi w najbliższej przyszłości szczegółowe warunki.

Delegaci niemieccy do komisji odszkodowań.

Berlin. (PAT.) Biuro Wolffa ogłasza, że rząd Rzeszy, zgodnie z umową pomiędzy sześcioma mocarstwami z dnia 22 grudnia 1928 r., mianował, jako niemieckich członków „Komisji Niezawisłych Rzecznawców finansowych”, mającej opracować projekt pełnego i ostatecznego uregulowania sprawy reparacyjnej, doktora Schachta i dra Voeglera, jako zastępców tych delegatów powołał dra Melchiora i Ludwika Kastla.

Berlin. (PAT.) „Berl. Tageblatt” donosi, że w kołach rządowych istnieje plan stworzenia specjalnej komisji, któraby pozostawała w Berlinie i stąd

miała udzielać pomocy oficjalnym przedstawicielom Niemiec w Komisji Rzecznawców, mającej obradować w Paryżu. Komisja miałaby opracowywać zagadnienia, wyłonione w rokowaniach paryskich i udzielać swej opinii oraz rady przedstawicielom oficjalnym.

Berlin. (PAT.) Ambasador niemiecki w Paryżu Hoesch przybył do Berlina. Jak donosi prasa berlińska, bezpośrednio po przyjeździe odwiedził ambasadora ministra spraw zagranicznych Stresemanna, by złożyć mu sprawozdanie o swych ostatnich konferencjach paryskich, poświęconych sprawie rewizji planu Dawesa.

Za szpiegostwo.

Lipsk. (PAT). Trybunał Lipski skazał kapitana wojsk duńskich Lembourna za szpiegostwo na 5 lat więzienia i daktylografkę Stegemann za współudział na dwa lata więzienia.

Katastrofa kolejowa w Anglii.

London. (PAT.) W pobliżu stacji Ashchurch w Tewkesbury na linii kolejowej Bristol-Nottingham pociąg pociąg pasażerski wpadł na pociąg towarowy. W wyniku zderzenia 3 osoby, a mianowicie maszynista ekspresu i dwaj pasażerowie, zginęli. Ponadto 15 osób, podróżnych ekspresu odniosło obrażenia.

Katastrofa samolotu afganistańskiego.

London. (PAT.) Z Peszwaru donoszą, że spadł tam samolot afganistański, który spłonął od ognia, powstałego w chwili uderzenia samolotu o ziemię. Pilot, Rosjanin, został zabity, obserwator, również Rosjanin, odniósł rany.

Lup bandytów chińskich.

Zanghaj. (PAT.) W pociągu, ograżonym ostatnio przez bandytów, przewożono między innymi pieniądze, przeznaczone na wypłatę dla personelu kolejowego na linii Szanghaj-Nankin. Bandyci zrabowali około 10 tys. dolarów i złota.

Powstanie afganistańskie.

Toczące się od szeregu tygodni zaciekle walki pomiędzy emirem Afganistanu Amanullahem a kilku zbuntowanymi szepkami, po wielu zmiennych kolejach zdają się przybierać obrót pomyślny dla Amanullaha. Już dziś atoli bez względu na ich dalszy przebieg i koniec można sobie zdać sprawę z istotnego ich znaczenia, sięgającego znacznie poza granice tego egzotycznego dla ogółu opinii europejskiej państwa. Wszystko bowiem wskazuje na to, że mamy do czynienia z epizodem, może nawet o charakterze decydującym, walk o to, co nazwano „uzachodnieniem wschodu”, przerobienie wschodu muzułmańskiego wedle modły europejskiej, co w tak energicznym tempie przeprowadza w Turcji Kemal Pasza; ruch ten objął z kolei Persję i Afganistan uderzając przedewszystkiem w ostoję tradycji staromuzułmańskich, jakim są muzułmańscy duchowni i „uczeni w prawie”. Ci też oczywiście są głównymi kierownikami reakcji przeciw reformom.

Z pomiędzy dzisiejszych państw muzułmańskich Afganistan do niedawna przedstawiał się jako wyłączna domena „uczonych w prawie” oraz zwierzchników zgromadzeń pobożnych muzułmańskich, przypominających nasze klasztory. Wykonawali oni istotną władzę nad ludnością. Oni głosili, objaśniali i najczęściej wykonywali „wolę Allaha”, a kto się im sprzeciwiał, ryzykował utratę życia, jako sprzeciwiający się woli Bożej. Wszystko było szło dobrze, gdyby Afganistan nie był państwem buforowym, wystawionem na wpływy angielskie i rosyjskie. Od czasu umowy rosyjsko-angielskiej z r. 1907 został on uznany za część angielskiej sfery interesów. Władca jego otrzymywał rocznie 120.000 funtów, za co obowiązany był stosować się do poleceń angielskich, które też ówczesny emir Haliballah posłusznie wykonywał.

Po wybuchu bolszewizmu w Rosji rozpoczęto z Moskwy próby wywołania przy pomocy Afganistanu powstania wśród muzułmańskich poddanych Anglii w Indjach i złamania w samym Afganistanie wpływów angielskich. — Emir Haliballah został w lutym 1919 r. zamordowany, a syna jego i następcę Amanullaha zmuszono do wypowiedzenia wojny Anglii. Wojna ta się nie powiodła, w sierpniu 1919 r. zawarto pokój, był on tyle korzystny dla Afganistanu, że Anglia uznała w nim oficjalnie jego niezależność i przestała wypłacać emirowi „zasilek”.

Mułlowie i uczeni w prawie musieli wszakże rychło pożałować upadku wpływów angielskich. Nowy emir (liczący dziś 36 lat życia) wziął się z całą energią do „uzachodnienia” swego kraju. Zaczęto licznie wysyłać młodych ludzi, a później nawet i dziewczęta do szkół francuskich i zmodernizowanych tureckich, zaczęto reorganizować armię pod kierunkiem tureckich oficerów, zaopatrzono go w broń nowożytną, aeroplany i działa francuskie i włoskie, skierowano cały szereg oficerów afgańskich do służby w wojsku tureckim. Pozawierano szereg traktatów handlowych, rozpoczęto budowę dróg i europejskich miast, używając w dużej mierze pomocy techników niemieckich.

Rezultatem tego ruchu reformatorskiego było już w r. 1924 powstanie przeciw Amanullahowi wywołane przez duchownych muzułmańskich w okolicach Khost. Na czoło jego powołano pretendenta do tronu Abdulkarima chana, któremu udało się „zbiedz” z Indji i przybyć do okolic objętych powstaniem, wszelakoż już za późno. Amanullah pokonał powstanie, powiesił około 40 „uczonych w prawie”, a pretendent powrócił do Indji, gdzie go znów internowano.

Przez jakiś czas panował spokój, ale wyprawa Amanullaha do Europy i reformy jeszcze forsowniej prowadzone po powrocie, zapowiadające wprowadzenia reprezentacji wybieralnej zamiast dotychczasowych notabłów, usuwanie strojów tradycyjnych (zwłaszcza zasłon u kobiet), na rzecz europejskich, wywołały nowe wrzenie.

Powiadomiony o nowym wrzeniu Amanullah, zaraz po powrocie zapowiedział surowe represje przeciw przywódcom ruchu i jak wiadomo dotrzymał słowa, karząc kilku z nich śmiercią. Wybuchło powstanie objęło przedewszystkiem szczepy, siedzące na pograniczu Indji, skąd jakimiś sposobami dostają broń i amunicję. Dostały też one doskonałego kierownika w osobie słynnego z tylu awanturczych przygód człowieka, jakim jest słynny Trebitsch-Lincoln, znany z udziału w tylu zamachach i wojnach w południowej Ameryce, Chinach, a nawet w zamachu Kappa. Co prawda i Amanullah znalazł doskonałego dowódcę swych wojsk w osobie pułk. Lawrence, zwycięzcy w Arabji w czasie wielkiej wojny.

O ile idzie o program powstańców to streszczają go najlepiej 3 warunki, pod jakimi oświadczyli gotowość złożyć broń i uznać Amanullaha: 1. usunięcie obcych, nie wyłączając poselstw z Kabulu, 2. zaprzestanie wysyłania młodzieży do szkół zagranicę, a zwłaszcza 3. natychmiastowy powrót 15 dziewcząt afgańskich, wysłanych na naukę do Turcji. Jak z tego widać, mułłowie muzułmańscy najbardziej obawiają się emancypacji kobiet.

Niewiadomo dziś jeszcze, jak zakończy się ostatecznie wojna afgańska i czy król Amanullah w niej zwycięży. Jeśli jednak to nastąpi, to przypuszczają, że emir Afganistanu, prócz powieszenia dalszej serji mułłów zrobi jeszcze jeden krok, znacznie od tamtego rozumniejszy: oto postara się o dobre, bardzo dobre stosunki z W. Brytanią. Na ten temat źródła powstania afgańskiego snują się różne domysły, trudne do sprawdzenia. To jednak jest pewne, że W. Brytanię zależy bardzo na tem, by Afganistan, leżący w sąsiedztwie Indji z ich 200

milionami muzułmanów, nie stał się rozsadnikiem radykalizmu muzułmańskiego i ostoją wpływów Rosji, która tak demonstacyjnie zaznacza swą sympatię do Amanullaha, że teraz w czasie powstania, gdy poselstwa obce w Kabulu były ostrze liwane, podniosło swe poselstwo do godności ambasady. Słowem, jeśli Amanullah chce na przyszłość czuć się bezpiecznym na swoim tronie, niech nie tyle wie-sza mułłów, ile poszuka porozumienia z rządem angielskim.

Przegląd polityczny

Najazd żydów amerykańskich na Polskę.

Dnia 6 b. m. odbyła się w New Jorku specjalna konferencja organizacji emigracyjnych żydów polskich, w celu utworzenia towarzystwa dla propagandy twórczości przemysłu żydowskiego w Polsce. Towarzystwo będzie posiadało dwie centrale, z których jedna mieścić się będzie w Nowym Jorku, z zakresem działania na całe Stany Zjednoczone, druga zaś w Warszawie dla Polski.

Krzywdza ludzka nie tuczy.

Jak donoszą dzienniki niemieckie, w miejscowości Świebodzin (Schwiebuss) nad granicą polsko-niemiecką zbankrutował tamtejszy bank, Schwiebusser Vereinsbank. Bank ten ma dla nas smutną przeszłość. Oto gdy wskrzeszona została do życia Polska, fala emigrantów wracała do Ojczyzny przez Niemcy. W Świebodzinie reemigrantów poddawano ścisłej rewizji, a znalezione przy nich dolary zabierano im i zamieniano właśnie w tym banku na marki niemieckie po niesłychanie niskich cenach. Straty, jakie reemigranci ponieśli w skutek tej przymusowej wymiany, wyniosły przeszło 300 tysięcy dolarów, którymi pożywił się ów bank przy pomocy policji niemieckiej. Rząd polski wystąpił do Rzeszy o zwrot tych sum. Dotychczas rząd niemiecki nie uregulował tej sprawy. Bank niedługo cieszył się zrabowanymi pieniędzmi, bo zbankrutował teraz. Krzywdza ludzka mści się wcześniej czy później.

Armja urzędników w Niemczech.

Parlamentowi niemieckiemu przedłożony został memoriał, wykazujący, ilu urzędników, sił pomocniczych i robotników zatrudniało państwo w okresie inflacji, a jaki jest obecny stan po dokonaniu redukcji. Na 1 lipca 1928 zatrudnionych było ogółem 467.249

osób. Z tego sama poczta zatrudnia 289.590 osób, to znaczy więcej, niż połowę zatrudnionych przez inne ministerstwa. W porównaniu z r. 1923 liczba zatrudnionych zmniejszyła się o 125 tysięcy. Mowa tu jest tylko o urzędach Rzeszy, a nie uwzględnione są liczby poszczególnych państw związkowych.

Nieuzasadnione alarmy niemieckie.

Przed kilku dniami donieśliśmy za prasą austriacką, że rząd włoski wywłaszczył w okolicach Górnej Adygi 2000 chłopów niemieckich, osiadłych na 1200 ha. Wiadomości tej starały się dzienniki wiedeńskie nadać charakter represji i pokrzywdzenia tych Niemców, którym tytułem odszkodowania miano wypłacić sumy minimalne. Z tego powodu „Tribuna” zamieszcza wywiad z prezesem narodowej organizacji rolniczej byłych kombatanów, posłem Manaresim, który zadaje kłam tej pogłosce. Poseł Manaresi stwierdza, iż organizacja, której jest prezesem, ma prawo, według swego statutu, dokonywać wywłaszczenia w całych Włoszech, wszędzie tam, gdzie tego wymaga meljoracja ogólna okolicy, lub gdzie właściciele źle lub wcale nie uprawiają gruntu. Grunty meljorowane były parcelowane między drobnych rolników. Jednakże w danym wypadku twierdzenia niemieckie są kłamstwem — oświadczył dalej poseł Manaresi — gdyż nie dokonano się krzywdzącej ekspropriacji 1200 ha, należących do 2000 drobnych właścicieli. Chodziło tu tylko o 180 ha, należących do różnych właścicieli, posiadających poza tem inne grunty. Wywłaszczenia dokonywa się dla ogólnego planu meljoracyjnego, niezależnie od tego, kto jest właścicielem terenu, i na warunkach tak korzystnych finansowo, że wielu właścicieli z zadowoleniem podpisało kontrakty. Odszkodowanie wynosi od 10.000 lir za hektar terenu błotnistego do 50.000 za ha. ziemi w kulturze. Jak z tego widać, zaznaczył poseł Manaresi, niema mowy o krzywdzie lub placeniu 50% wartości ziemi. Poseł Manaresi wystąpił przeciwko zamiarom niemieckim wywołania wrażenia, jakoby akcja ta była prześladowaniem Niemców — obywateli włoskich. Niemcy austriaccy zaś nie mają najmniejszego prawa wtrącać się do spraw wewnętrznych Górnej Adygi, które nie mogą być nawet tematem dyskusji ze strony cudzoziemców.

Pierwsze wyniki wyborów w Rosji.

Pierwsze wyniki wyborów do Sowietów w miejscowościach, gdzie terror

administracji sowieckiej był słabszy, wykazały, osłabienie wpływów komunistycznych. Tak n. p. w okręgu nowosyberyjskim komuniści pozostali w mniejszości. Według obliczeń miejscowej prasy 38% mandatów zdobyli „kułacy”. 25% średniozamożni włościanie. Komisarz Eiche unieważnił te wybory. Również w szeregu innych okręgów wybory do Sowietów uległy zawieszeniu. Anulowano wyniki korzystne dla elementów wielkocłopskich, w wielu miejscowościach Powołża, Syberji, i w niektórych okręgach prawobrzeżnej Ukrainy. W ani jednym wypadku nie zostały zatwierdzone wybory, które komunistom nie przyniosły przynajmniej 70 % mandatów.

„Osservatore Romano” przeciwko propagandzie zbrojeniowej.

„Osservatore Romano” występuje przeciwko artykułowi admirała Bravetto, w którym oficer ten, wysuwając hasło „Kto chce pokoju, musi się zbroić do wojny”, nawołuje do silnego uzbrojenia Włoch. Hołdowanie temu hasłu musiałoby doprowadzić cały świat do bezustannego zbrojenia się, ponieważ każdy naród, nawet najmniejszy, znajdowałby powód do wzmocnienia swoich zbrojeń. Organ watykański kończy swój wywód ironiczną uwagą, że uzbrojony pokój to byłoby mniej więcej to samo, jak gdyby franciszkanie chcieli swój obowiązek ubóstwa wykonywać przy napełnionych złotem worach.

Tajemniczy pułkownik.

Z Afganistanu donoszą, że władze tamtejsze aresztowały angielskiego pułkownika Lawrence pod zarzutem, że dopomagał powstańcom afgańskim do ucieczki zagranicę. Płk. Lawrence podczas wojny służył w armji arabskiej i organizował ekspedycję arabską przeciwko Turcji. W ostatnich czasach był rzekomo wykonawcą jakiejś tajnej misji rządu angielskiego.

Trudności przy wprowadzaniu alfabetu łacińskiego w Turcji.

Według doniesień z Konstantynopola, rząd turecki, wprowadzając alfabet łaciński, napotyka na duże trudności ze strony urzędników. Są urzędnicy, którzy nie mają ochoty wracać do szkoły i uczyć się alfabetu, jak dzieci. Ale rząd turecki nie daje się zbić z tropu. Okólnik ministerjalny karci surowo pewnych burmistrzów z nad Morza Czarnego, z okolic szczególnie reakcyjnych, nazywając ich po imieniu i zapowiadając, że ci, którzy po raz drugi złożą niepomyślnie egzamin, będą bez żadnych względów usuwani.

ALEKSANDER KORNEŁ DOBROWOLSKI.

POŚCIG.

POWIEŚĆ SENSACYJNA.

—o— (Ciąg dalszy.)

— Ach, to nie może nigdy nastąpić! Za nic na świecie! Antoś, ty musisz się postarać o to, żeby panna Lu nie została jego żoną. Bez względu na przebieg sprawy. Tyś człowiek moczny i nie cofniesz się przed niczem. Przysięgam, że za tę cenę gotów jestem zrobić dla ciebie wszystko w granicach możliwości.

— Jak rozciągać są te granice? Powiedz wyraźnie.

— Michasia...

— Co? Doprawdy byłbyś w stanie wydać tego anioła w ręce takiego łotra, jak ja? Och, widzę, że panna Lu weszła ci głęboko w serce.

— Zmuszał jej nie będę, to się samo przez się rozumie. A o tem, jaki jesteś, nie wie nikt, prócz mnie i ciebie. Nazewnątrż figurujesz, jako sekretarz firmy, pracowity i skromny. Gry będziesz mężem Michasi, dam ci połowę udziałów w przedsiębiorstwie. A to chyba dość pokaźna propozycja.

— Tak przyznaje. To dałoby mi jakąś pozycję w świecie, bo zbieranie ochłapów z twojego stołu w sposób nie wpadający w oko, może się uprzykrzyć na dłuższą metę. Zwłaszcza, gdy część zysku, którą mi odrzucasz za niezbyt zresztą pachnące interesy, nie da się ująć w pewną stałą formę, a jej wysokość jest zależna od chwilowego napadu szczerości lub obłudy.

— Mój kochany!... Bywasz czasem cyniczny. Ale wróćmy do sprawy. Wiesz co mi przyszło na myśl? Oto, że kto wie, czy Sikorski naprawdę nie umaczał palców w tem włamaniu. W ostatnich czasach potrafił mu zawiesić miecz nad głową tak, że biedak mógł wpaść na pomysł wykradzenia kompromitujących go papierów.

— Może masz rację. Trzeba zbadać sprawę. No, stary, uważam, że między nami układ zawarty. Zgłaszam oficjalną kandydaturę do ręki panny Michasi i przyjmuję propozycję, żeby zostać twym spółnikiem. Wzajemnie za to zobowiązuję się rozbić mariaż między Sikorskim a panną Lu.

Pniewski wyciągnął dłoń, którą tamten ścisnął silnie. Potem zadzwonił i jawnemu się służącemu wydał polecenie, żeby zjechał samochód.

Wśród tego pan Antoni przyjął skromną postawę cierpliwego i pokornego sekretarza, oczekującego rozkazów zwierzchnika. Taka komedja odgrywali spółnicy zawsze wobec reszty personelu i obcych.

W biurze komisarza Szafranka zastał Pniewski Sikorskiego, którego właśnie przesłuchiowano. Fabrykant przywitał się z nim, jak zwykle.

— Panie inżynierze, nie wątpię ani na chwilę w pańską niewinność i mam przekonanie, że śledztwo wykaże ją w najbliższym czasie. Czy pan komisarz nie będzie miał nic przeciw temu, żebym zamienił z panem Sikorskim kilka słów na osobności?

— Proszę, panie dyrektorze.

Pniewski odszedł z Sikorskim na bok i przyciszonym głosem rzekł:

— Co znaczy to aresztowanie? Jak mam pana ratować? Proszę podać sposób, a zastosuję go. Czy mówił pan w śledztwie o papierach.

— Nie, nie wspominałem. Przechodziłem w nocy alejami i przypadkowo widziałem, że ktoś wychodził z pańskiej willi przez okno. Przypuszczając, że to włamywacz, który mógł rozpruć pańską kasę, podchodziłem do niego, zdecydowany zatrzymać go siłą. Przyznaję, że przyszło mi na myśl, czy też nie ukradł przy sposobności moich dokumentów, o których wiedziałem, że przechowywał je pan w kasie. Pomyślałem, że może w nagrodę za przychwylenie włamywacza oddałby mi pan owe papiery.

— Cóż, kiedy uprzedziła mnie policja, a ja znowu wystrychnęło na dudka dwóch jakichś drabów, którzy w oczach policjantów obszkali zabitego włamywacza i zabrali wszystko, co tylko on zdążył panu ukraść.

— Czy policja aresztowała pana bezpośrednio po kradzieży?

— Nie. Dopiero na trzeci dzień.

— Zauważono pana w ową noc w alejach?

— Także nie. Tylko włamywacz miał wymówić moje nazwisko. W ciągu dwóch dni szukano za Sikorskim, których jest w Warszawie wielu, aż trafiono między innymi i do mnie.

— Jakiż był powód aresztowania właśnie pana, a nie tamtych innych Sikorskich?

— Zaskoczyli mnie po chorobie pytaniem, czym byś wówczas w nocy w alejach, a ja nie zapałem się.

— Postąpił pan bardzo niezręcznie. Należało być ostrożniejszym. No, ale spróbuję pana wyciągnąć z matni. O Żelskim ani słowa. Rozumiał pan?

— To leży i w moim interesie, więc może pan być spokojny.

— Panie komisarzu, — zwrócił się Pniewski do Szafranka — ja, jako poszkodowany, doprawdy nie widzę powodu do przetrzymywania pana Sikorskiego w areszcie i jeżeli mogę mieć głos w tej sprawie...

— Cóż, kiedy są poszlaki. Ewentualnie moglibyśmy stawić wniosek, żeby go sędzia śledczy zwolnił za kaucją...

— którą złożę w żądanej wysokości.

Posępna dotąd twarz Sikorskiego rozjaśniła się.

— Dziękuję panu! — Wyciągnął rękę do Pniewskiego.

Nazajutrz przyszedł Sikorski do biura Pniewskiego, chcąc jeszcze raz podziękować za skuteczną interwencję i przy sposobności prosić o zwolnienie z zajęcia na kilka tygodni. Czuł się zupełnie wyczerpany przejściami tych kilku dni i potrzebował wypoczynku.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ostatnie telegramy

Zderzenie pociągów.

Praga. (PAT). Na stacji Okro-uchlice wydarzyła się katastrofa kolejowa. Mianowicie przejeżdżający przez stację pociąg pospieszny wjechał na stojący pociąg towarowy. Katastrofa pociągnęła za sobą 2 zabitych oraz pięć ciężko rannych. Przyczyna katastrofy, narazie jest nieznana.

Głód w Chinach.

Paryż. (Tel. wł.) Według doniesień z Pekinu w prowincji Szansi panuje straszny głód, wskutek czego wiele osób zmarło. Karawane, wioząca żywność dla głodnych, napadli żołnierzy i zrabowali ją doszczętnie.

Szwedzi o Polsce.

„Pod względem ekonomicznym Polska jest wielką potęgą” — według słów p. Molina, szwedzkiego dygnitarza państwowego, który brał udział w niedawnym zjeździe Międzynarodowego Biura Pracy w Warszawie. „Rząd polski pisze on — okazał nam niezwykłą gościnność, również zaproszono do Krakowa prawdziwego klejnotu polskiej sztuki i architektury”.

„Jeśli rozwój Polski będzie postępował naprzód w tym samym tempie, Polska stanie się jednym z najsilniejszych państw dzięki swym ogromnym bogactwom naturalnym”.

W dzienniku sztokholmskim „Nay Dagligt Allehanda” ukazał się interesujący artykuł, poświęcony pani Prezydentowej Mościckiej, która po wielu latach, spędzonych na wygnaniu za swą działalność patriotyczną zajmuje obecnie najwyższe, dostępne dla kobiety polskiej stanowisko.

Autor podaje życiorys p. Prezydentowej, począwszy od lat dziecińczych, które spędziła w b. Kongresówce. Po wyjściu z domu za p. Ignacego Mościckiego mieszkała we Fryburgu i Lwowie, gdzie dom ich był ogniskiem polskości i schronieniem dla Polaków, zmuszonych do ucieczki z zaboru rosyjskiego. We Lwowie, gdzie dostojna para przeżywała przed wybuchem wojny światowej, rozpoczął się ruch niepodległościowy i stąd też Pani Prezydentowa brała czynny udział w szeregu najdonioślejszych wydarzeń tej doby. Jej wytrwała praca na polu społecznym jest wysoko ceniona w całej Szwecji, która spodziewa się, że wkrótce p. Prezydent z małżonką zawitają do Sztokholmu.

W socjaldemokratycznym dzienniku „Ny Tid”, wychodzącym w Göttingu, dużej miasteczku portowym na zachodnim wybrzeżu Szwecji, Sven Backlund, wybitny publicysta szwedzki, umieścił interesujący opis Warszawy. Według autora, Warszawa, jakkolwiek posiada wiele pięknych gmachów, nie odznacza się jednolitością stylu.

Nawiązując do historii Polski, podkreśla, że dzięki silnym saranom króla, szwedzkiego pochodzenia, Zygmunta, Warszawa stała się stolicą Polski. Militarny wygląd miasta autor tłumaczy powiedzeniem, zastyszczanym w Polsce: „Nie mamy naturalnych granic — granicą naszą jest nasza armia” — czemu przyznaje zupełną słuszność. Polska, musi się bronić.

Dalej pisarz szwedzki mówi o kolosalnej ekspansji przemysłu polskiego, o wydajnej pracy, celowych dążeniach i energii młodego państwa i kończy oświadczeniem, że nie można wątpić w siłę i żywotność polskiego narodu.

Jeszcze jeden prorok.

Dziennik berliński „B. Z. am Mittag” zamieszcza przepowiednie na rok 1929, uczynione przez angielskiego astrologa „profesora” Ketty, którego proroctwo na rok 1928 miały się rzekomo spełnić „prawie” co do joty.

Ketty orzeka, że rok 1929 będzie jeszcze większym rokiem katastrof, aniżeli rok 1928. Planety nie sprzyjają ziemi. Serja „czarnych” lat zakończy się w roku 1930.

Wydarzenia w Jugosławii.

Król Aleksander II.

Władca Jugosławii urodził się 16-go grudnia 1888 r. w Cetinji jako drugi syn króla Piotra. Po zrzeczeniu się tronu przez jego starszego brata Jerzego w roku 1909 został proklamowany następcą tronu. W roku 1914 sprawował rządy za swego chorego ojca, króla Piotra, a od roku 1918 po zakończeniu wojny światowej, w której królestwo serbskie powiększyło się o dawne prowincje austro-węgierskie Bośnię-Hercegowinę, Chorwację, Istrię, Dalmację, Słowenię nad nowym królestwem jugosłowiańskim. W sierpniu 1921 umarł król Piotr i na tron wstąpił Aleksander, liczy zatem 40 lat. Tarcia polityczne pomiędzy Serbami i Chorwatami doprowadziły Jugosławię na skraj przepaści. Ato król Aleksander jednym zamachem wyrwał kraj z toni, ogłosiwszy w nocy z soboty na niedzielę dyktaturę królewskiej władzy. Konstytucja została zawieszona, parlament (skupczyzna) zamknięty. Król utworzył nowy rząd i na prezesa ministrów powołał dowódcę swej gwardii przybocznej, generała Ziwkovicza.

Nowy prezes rządu jugosłowiańskiego odpowiada tylko przed królem, a resztą przed nikim. Nowy rząd wypracuje nową konstytucję i dopiero po zupełnym uspokojeniu się rozpolitykowanych i roznamiet-

General Ziwkovicz.

nionych umysłów odbędą się wybory parlamentarne. Lecz dzisiaj można już być pewnym, że liczba postów zostanie mocno okrojona i nowy ustrój konstytucyjny zerwie i uniemożliwi warcholstwo polityczne. — Dzisiejsza Jugosławia, jako królestwo Serbów-Chorwatów-Słoweńców, czyli w skróceniu „S. H. S.” liczy 12 milionów mieszkańców i 248 kwadratowych kilometrów obszaru.

Surowe zarządzenie króla w Jugosławii.

Białogród. Na ulicach Belgradu rozplakatowano nowe ustawy o ochronie systemu państwowego. Przepisy tej ustawy są niezwykle surowe. Nowa ustawa przewiduje karę śmierci, względnie więzienie do lat 20 za występki, zagrażające bezpieczeństwu publicznemu. Rozwiązano(?) wszystkie związki i partie polityczne, jak również organizacje, noszące charakter odrębności religijnej. Zabroniono zebrań (!) pod gołym niebem. Urzędnikom państwowym, robotnikom wojskowym, funkcjonariuszom władz autonomicznych, którzy opuszczają służbę, powodując strajk, grozi kara więzienia do trzech lat.

Brzydkie metody walki.

Wiadomo, że dla Niemców tak mieszkających w Rzeszy, jak i obywateli polskich, Związek obrony kresów zachodnich jest solą w oku. Na czele kampanii przeciwko Związkowi stoi „Posener Tageblatt”, który nie pomija żadnej sposobności, by zohydzić związek. Nie liczy się przytem z faktami i bez zająknięcia przypisuje mu nieprawdziwe czyny.

Jaskrawym dowodem tego postępowania był atak na Z. O. K. Z., w którym zarzucono, że związek urządził zamach bombowy w Bielsku, że w wielu wypadkach rozbijał zebrania niemieckie, że okładał kijami dzieci, kobiety i posłów niemieckich i t. p. inne czyny. Za te oszczerstwa skazał sąd powiatowy w Poznaniu 29. IX. 1928 odpowiedzialnego redaktora „Posener Tageblattu” p. Senflebena na 2 tygodnie więzienia oraz przyznał Związkowi Obrony Kresów Zachodnich od skazanego i Tow. Akc. Concordia, którego nakładem „Posener Tageblatt” wychodzi, 5.000 zł. nawiazki za wyrządzoną krzywdę moralną, jako też nałożył koszty postępowania procesowe-

go na skazanego p. Senflebena i Tow. Akc. Concordia. Aczkolwiek kara dwóch tygodni więzienia podlega amnestii, wszakże „Posener Tageblatt” założył odwołanie.

Dnia 28. XII. 28 odbyła się rozprawa przed Izba Apelacyjną, na której Sąd ostatecznie przygwoździł oszczerczą akcję „Posener Tageblattu”, zatwierdzając w całej pełni wyrok sądu powiatowego. Wprawdzie z powodu ustawy amnestyjnej odpowiedzialny redaktor „Posener Tageblattu” nie będzie potrzebował odsiadywać kary więzienia, wszelako Tow. Akc. Concordia będzie musiało zapłacić Związkowi O. K. Z. 5.000 zł. nawiazki. Związek O. K. Z. postanowił otrzymaną w ten sposób nawiazkę przekazać na obronę przed germanizacją dzieci polskich w Niemczech.

Na rozprawie sąd pozwolił oskarżonemu przeprowadzić dowód prawdy. Jednak oskarżony nie sprowadził swoich świadków, czem zmanifestował dobitnie, że nie może podtrzymać swych oszczerczych zarzutów.

Japonja będzie usiłowała uniknąć wojny z obawy przed rewolucją.

Horoskop „profesora” Ketty, postawiony Polsce brzmi: Morderstwo polityczne doprowadzi do wrzenia wśród stronnictw politycznych. W konflikcie z Litwą użyta będzie broń, a zatarg będzie trwał nadal.

Krótko-zwieszłowało.

W Palestynie jest katolików 31 000, w Transjordanii 7347.

Sprawy gospodarcze.

Przemysł Naftowy na Powszechnej Wystawie Krajowej.

Wystawa przemysłu naftowego, podobnie jak wystawy przemysłu ciężkiego, hutnictwa oraz monopolów państwowych, należeć będzie do rzędu najciekawszych działów pokazowych przez swe plastyczne przedstawienie całokształtu pracy w tej dziedzinie produkcji narodowej.

Pawilon przemysłu naftowego o zewnętrznym kształcie wieży wiertniczej, mieścić w sobie będzie ekspozycje zarówno w podziemiu jak i na parterze pawilonu, który w sposób poglądowy pozwoli zwiedzającym dokładnie zaznajomić się z pełnym obrazem przemysłu naftowego i techniką jego prac. Wreszcie, aby całość Wystawy była należycie dopełniona, czynione są już wśród przedstawicieli firm, biorących udział w P. W. K., przygotowania nad sporządzeniem filmu ilustrującego produkcję przemysłu naftowego.

Stosunki gospodarcze polsko-austriackie.

„Neues Wiener Tageblatt” ogłosił wywiad z posłem polskim Baderem na temat stosunków gospodarczych między Polską a Austrią. Poseł Bader podkreślił, że główną jego działalnością w ostatnich czasach były kwestie gospodarcze. Mimo waloryzacji celnej eksport austriacki do Polski stale wzrasta, podczas gdy eksport polski do Austrii osiągnął już maksymalne granice, poza które wzrost nie jest możliwy. Polska eksportuje do Austrii głównie węgiel i nierogaciznę, natomiast skutkiem wysokich cel austriackich eksport bydła i masła ustał zupełnie. Polska nie może więc zgodzić się na dalszą redukcję dowozu świń. Poseł Bader wskazywał z naciskiem na fakt, że w stosunku Austrii do Polski deficyt bilansu handlowego znajduje obfite pokrycie w bilansie płatniczym, który dla Austrii jest nadzwyczaj korzystny. Składowa się na to rozmaite momenty: silny ruch osobowy z Polski do Austrii, stosunkowo wysoka liczba żyjących Polaków, przebywających stale w Austrii z ruchu tranzytowego. To wszystko powinno rozważyć austriackie stronnictwo polityczne domagające się zarządzeń, któreby ograniczyły dowóz świń z Polski do Austrii.

Gdzie Niemcy zaciągają pożyczki.

W ostatnich miesiącach zwiększył się udział Wielkiej Brytanii w pożyczkach niemieckich, podczas, gdy amerykańskie kredyty zmalały. W drugiej połowie 1928 roku zaciągnięto jedną tylko większą pożyczkę w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, mianowicie 20 milj. dolarów dla węgierskich przedsiębiorstw elektrycznych, z czego Anglia subskrybowała 23,5 milj. marek. Od września r. b. rozpoczęła Wielka Brytania kredytowanie Niemiec na wielką skalę; dwa banki angielskie przejęły sprzedaż papierów w Hamburgu i Bremie. Pierwszą długoterminową pożyczkę zaciągnięto na rynku angielskim była 6 %-wa pożyczka Kolonii w wysokości 1.150.000 funtów szterlingów po kursie 95. Dalej przyznano 6 %-wa pożyczkę Bankowi Hanzeatyckiemu w Bremie w wysokości 1.400.000 funtów szterlingów na lat 25 po kursie 94. Odnosnie do nowych pożyczek pertraktacje z rynkiem angielskim są w toku, m. in. pożyczka dla wielkich niemieckich towarzystw elektrycznych.

6 11 M O R.

Lokatorka: „To niesłychane! Dach jest tak dziurawy, że deszcz przecieka aż na łóżko! Jak to długo będzie trwało?”

Gospodarz: „Czyż mogę wiedzieć, kiedy deszcz przestanie padać?”

Teatr Polski w Katowicach.

„Zemsta Jontkowa”
dramat muzyczny Bolesława Wallek-Wałewskiego.

Można mieć duże wątpliwości, czy szczęśliwym był pomysł wystawienia „Halki” Moniuszki i „Pomsty Jontkowej” Wallek-Wałewskiego dzień po dniu z wyraźnym celem połączenia dwóch tych oper w jedną całość. Taki pomysł byłby uzasadniony, gdyby charakter muzyki obydwu dzieł był jednolity, lub przynajmniej zbliżony, jak to ma miejsce u Wagnera. W tym jednak wypadku poza ciągłością fabuły — i to dosyć dowolną, — oraz kilku, bardzo niewyraźnie naszkicowanymi reminiscencjami z „Halki”, żadnej zgody łączności nie ma. Są to dwie, różne pod każdym względem opery, tak różne, że zestawienie ich wychodzi na szkodę jednej, albo drugiej. Miłośnikom melodyjności — a takich jest u nas przeważająca liczba, sprawia zawód, oczekując bowiem od „Pomsty” równie silnych wrażeń uczuciowych, co przy słuchaniu „Halki”. Zaś tym, którzy idą z postępem czasu i pragną od opery czegoś więcej, aniżeli pięknych melodyj, każe uprzytomniać sobie słabe strony Moniuszki z punktu widzenia nowoczesnych pojęć o dramacie muzycznym.

Pomijając zatem ten „taktyczny” błąd, trzeba z uznaniem podnieść troskę dyrektora o zasilenie naszego repertuaru utworami polskich kompozytorów. Tem więcej, że w wykonaniu włożono wiele staranności, a operze dano szatę, jak na nasze warunki, bardzo dobrą.

Dzieło operowe współczesnego kompozytora polskiego — wobec tego, że nasza literatura jest pod tym względem uboga — to wydarzenie zbyt ważne, aby je zbyć kilku mniej lub więcej banalnymi frazesami. Niestety ramy naszego pisma nie pozwalają na szczegółowy rozbiór utworu p. Wallek-Wałewskiego. Musimy się zatem z konieczności ograniczyć tylko do zaznaczenia, że „Pomsta Jontkowa” posiada wiele dodatnich stron, które upoważniają do rokowania kompozytorowi pięknych nadziei. Ma on doskonale odczuć istotę muzyki ludowej i umie ją ubrać w formę interesującą, nie wpadając przytem w naśladowictwo pierwowzoru uszlachetnionej muzyki ludowej, Chopina. Wielką też zaletą jest jego poczucie rytmiki i kolorytu orkiestrowego.

Szkoda, że p. Wallek-Wałewski stawia śpiewaków przed zbyt trudnym zadaniem tak pod względem głosowym, jak i harmonicznym. Prostolinijność tematu wymagałaby raczej uproszczenia środków, jakimi autor każe wykonawcom operować. Niewątpliwie wówczas łatwiej opera osiągnęłaby sukces, gdyby śpiewacy całą uwagę skierować mogli na ekspresję, zamiast walczyć z technicznymi trudnościami.

Z trudnego zadania artyści nasi wywiązali się naogół poprawnie. Na specjalne wyróżnienie zasługuje p. Stępniewski, który pomimo forsownej roli Jontka dnia poprzedniego, wywierał swą interpretacją silne wrażenie. Również p. Romanowski partię zbójnika odtworzył z animuszem, pokonując szczęśliwie trudności wokalne. Mniej szczęśliwie wypadł dział kobiecy z wyjątkiem p. Chodakowskiej, która przemieniła się z dobrej Zosi z Halki w doskonałą panią Zofię w „Pomście”.

Kurs misjologiczny dla nauczycielstwa.

Zapowiedziany na dzień 29 i 30 grudnia 1928 roku kurs misjologiczny dla nauczycielstwa otwarty został w Poznaniu przez zagajenie ks. kan. Zborowskiego, który nasamprzód powitał J. Em. Ks. Kardynała Prymasa, a następnie licznie przybyłych ze wszech stron Polski uczestników.

Ks. Prymas w przemówieniu swem zaznaczył, że nauczycielstwo, stojące swem powołaniem najbliżej Kościoła nauczającego, może przynieść pożytek dla celów misyjnych, pracując nad dziećmi, nad młodzieżą szkolną, i w tej myśli serdecznie wita wszystkich zebranych. J. Em. wspominał następnie o tem, jak niedawno Ojciec św. powierzając Prymasowi załatwienie niektórych ogólnościowych spraw misyjnych, wyraził się, iż obecny ruch misyjny uważa za najważniejsze zadanie swoje, a zarazem za opatrnościowe zadanie chwili obecnej. Szczególnie świat muzułmański przedstawia z powodu swego materialistycznego ustroju religijnego nadzwyczajne trudności w nawracaniu do prawdziwej wiary i dlatego za muzułmanów szczególnie modlić się należy, starając się o uprzystępnienie im łask odkupienia. życzeniem, aby wykłady, które podczas Kursu wygłaszane będą, pozostawiły wiele światła i zapału w duszach uczestników, zakończył Ks. Prymas swe przemówienie.

Pierwszy z rzędu wykład wygłosił p.

Stanisław Jasielski z Poznania, rozpatrując rozwój misyjny i idee misyjną od Chrystusa Pana przez wszystkie wieki, ze szczególnem uwzględnieniem czynników polskich w tych sprawach Bożych.

Ks. prał. Kirstein z Torunia, przedstawił specjalne cele akcji misyjnej w szkole. P. Stanisław Sewiński z Poznania z widoczną miłością ku dziełom misyjnym mówił o znaczeniu kulturalno-pedagogicznem w przedstawianiu młodzieży postaci misyjnych. Bardzo praktycznie omawiał swój temat o akcji Dzieła św. Dzieciństwa w szkołach ks. H. Król z Krakowa.

Dnia następnego w tejże auli J. Em. Ks. Biskup Radoński odprawił dla uczestników kursu Mszę św., podczas której wiele osób przystąpiło do Komunii św., poczem przemawiała pani prof. Dziegielecka na temat „Metoda nauki misyjnej w poszczególnych przedmiotach”, wskazując, jak podczas wykładów rozmaitych gałęzi nauk można i powinno się korzystać z nauki i rozmaitych dorobków misyjnych. Wykładu wysłuchano z wielką korzyścią i zadowoleniem, na co wskazywały rzęsiście oklaski.

Powzięto rezolucję, aby w najbliższym czasie założyć w Polsce „Misyjny Związek Nauczycielski”, a w końcu złożono hołd J. Em. Ks. Kardynałowi Prymasowi za zaszczytowanie Zjazdu swą obecnością i za zachęcenie do pracy dla sprawy misyjnej.

Powrót relikwii św. Wojciecha do Gniezna.

J. E. ks. kardynał Prymas podczas swego pobytu w Rzymie uzyskał przyznanie katedrze gnieźnieńskiej ważnej relikwii św. Wojciecha, która od 1006-go roku była przechowywana w kościele św. Bartłomieja na wyspie Tyberyjskiej w Rzymie.

Cesarz Otton III w roku 1000 zabrał z Gniezna ramię św. Wojciecha i złożył je w kościele, wybudowanym przez siebie na wspomnianej wyspie ku czci tego Męczennika. W ciągu wieków, przy przebudowie kościoła, zmieniono jego tytuł, dedykując go św. Bartłomiejowi. Relikwia atoli pozostała nietknięta w ołtarzu, poświęconym św. Wojciechowi.

Dopiero w ubiegłym stuleciu przyznano znaczniejsze części tej relikwii biskupom polskim i węgierskim. Pozostała część zabrał ks. Prymas z dokumentami do kraju i zwrócił ją archidiecezji gnieźnieńskiej skąd ją przed 928-miu laty wywieziono.

Relikwia, przywieziona przez ks. Prymasa, jest największą częścią ze wszystkich, znajdujących się na ołtarzach relikwii św. Wojciecha.

SPORT.

Międzynarodowe zawody narciarskie.

Dnia 10 stycznia r. b. upływa termin zamówienia kwatery na okres zawodów narciarskich w Zakopanem. Zgłoszenia, nadesłane w tym terminie, dają gwarancję zabezpieczenia kwatery. Za zgłoszenia późniejsze Komitet nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności. Zgłoszenia kierować należy pod adresem Biura Kwaterunkowego Klimatyki w Zakopanem. Kwatery rezerwuje się tylko na okres od 1 do 11 lutego. W zamówieniu należy dokładnie wymienić ilość zamawianych łóżek, kategorię pensjonatu, datę przyjazdu i t. p. Jednocześnie z zamówieniem należy przesłać 50 % należności jako zadek, mniej więcej około 100 zł. Komisja Kwaterunkowa w odpowiedzi prześle za wiadomienie o przyjęciu zamówienia i bon na nadesłany zadek. Po przyjeździe do Zakopanego należy się zgłosić do Biura Kwaterunkowego na dworcu kolejowym po kartę kwaterunkową. Ceny pensjonatów — I kat. pokój jednosobowy z ut rzymaniem 20.50, II kat. — 16.25. III kat. — 14 zł., do cen powyższych wolno doliczać 1 zł. 20 za opał, oraz 5 % dla służby.

Mniejsze partie oraz chór i orkiestra były zupełnie poprawne, a strona dekoracyjna pierwszorzędną. C. Z.

„Pani Prezesowa.”

Zapełniająca widowie do ostatniego miejsca dowcipna pełna komicznych sytuacji farsa „Pani Prezesowa”, która na każdym przedstawieniu wywołuje huraganowe wybuchy śmiechu i burzę oklasków, dzięki świetnej grze całego zespołu komedjowego z pp. Orzecka, Skulska, Dyr. Nowakowski i Zonerem w rolach głównych, ukaże się w sobotę dnia 12 b. m. o godz. 7.30 wieczór.

Przedstawienie dla młodzieży szkolnej.

Staraniem T. N. S. W. odbędzie się dnia 12 stycznia o godz. 3.30 po południu przedstawienie dla młodzieży szkolnej mniejszościowej (niemieckiej). Odegrana będzie opera historyczna T. Joteyki „Zygmunt August.” Bilety wcześniej do nabycia w Gimnazjum Matem. Przyrodn. u WP. prof. Hryczarka, ul. Jagiellońska 19.

„Jej Tancerz.”

Każda z wytwornych dam Paryża ma swojego tancerza, z którym się jej najlepiej tańczy. Stańczona para jest aktualnością dnia. Tango, oraz najnowszy taniec „Tittotitto” niejednokrotnie bywa tematem rodzinnych nieporozumień. Wspaniały przegląd mód oraz interesująca intryga stanowi ciekawą całość „Jej Tancerza”, którego niebawem ujrzymy na scenie Teatru Polskiego w Katowicach. W rolach głównych wystąpią pp. Strońska, Sawicka, Michałowska, Światłówna, Bogusławski, Jastrzębski, Poreda, Pawłowski, oraz Jan Bielcz, który odegra rolę tytułową, reżyserując równocześnie tę tryskającą humorem farsę.

„Pani Prezesowa” w Nowym Bytomiu.

W piątek, dnia 11 b. m. o godz. 7.30 wieczór odegra Teatr Polski w Nowym Bytomiu

farsę „Pani Prezesowa.” Bilety do nabycia w Biurze Meldunkowym u P. Szczyrby.

Repertuar.

Piątek, dnia 11 stycznia „Pomsta Jontkowa.”
Sobota, dnia 12 b. m. „Zygmunt August” po południu dla szkół.

Sobota, dnia 12 b. m. „Pani Prezesowa” o godz. 7.30.

Niedziela, dnia 13 stycznia „Domek trzech dziewcząt” o godz. 3.30 po południu.

Niedziela, dnia 13 stycznia „Halka”, wieczór o godz. 7.30.

Teatr Polski na prowincji.

Piątek, dnia 11 b. m. „Pani Prezesowa” Nowy Bytom.

Poniedziałek, dnia 14 b. m. „Domek trzech dziewcząt”, Tarnowskie Góry.

Czwartek, dnia 17 b. m. „Domek trzech dziewcząt”, Król. Huta.

Program radiowy

Piątek, 11 stycznia 1929.

Katowice, fala 422 m.: 11.56 Sygnał czasu z Warszawy, hejnał z Krakowa — 13.00 Komunikat rolniczy z Warszawy — 15.45 Komunikaty Zrzeszeń Gospodarczych — 16.00 Płyty gramofonowe — 16.45 Komunikat narciarski z Krakowa — 17.00 Wykład historii Polski — 17.25 „Szlakami idei jugosłowiańskiej” (Odczyt) — 17.55 Koncert z Warszawy — 18.50 Rozmaitości — 19.10 Przegląd radiowy — 19.45 Komunikat sportowy — 19.56 Sygnał czasu z Warszawy — 20.00 Pogadanki muzyczne z Warszawy — 20.15 Koncert z Filharmonii Warszawskiej — 22.00 Pat i komunikaty z Warszawy — 22.30 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Warszawa, fala 1.111 m.: 11.56 Sygnał czasu, hejnał z Krakowa — 12.10 Płyty gramofonowe — 15.10 Przegląd wydawnictw — 17.55 Koncert — 18.50 Rozmaitości — 20.00 Pogadanka muzyczna — 20.15 Koncert.

Kraków, fala 566 m.: 11.56 Sygnał czasu, hejnał — 17.00 Pogadanki wychowawcze — 17.55 Transmisja z Warszawy — 18.50 Rozmaitości — 19.10 Odczyt — 20.15 Koncert z Warszawy.

Poznań, fala 344.8 m.: 13.00 Sygnał czasu, płyty gramofonowe — 14.00 Główna — 17.55 Koncert — 19.20 Odczyt — 20.15 Nadprogram — 22.15 Muzyka taneczna.

Wrocław, fala 322.6 m.: Główna, fala 250 m.: 16.30 Koncert — 19.30 Odczyt — 22.15 Transmisja stacji zagranicznych.

Berlin, fala 488.9 m.: 15.30 Sprawy kobiece — 17.00 Koncert — 19.30 Odczyt — 20.00 Program wieczorny — 21.00 Odczyt — 21.30 Arje.

Wiedeń, fala 217.2 m.: 11.00 Poranek muzyczny — 16.00 Koncert — 18.30 Odczyt — 19.30 Lekcja włoskiego — 20.05 „Dolina i przypadek” (opretka).

Nakładem i członkami firmy „Katolik”, spółka wydawnicza z ogr. odp. w Bytomiu, Śląsk Opolski. — Za redakcją odpowiedzialny: Franciszek Godula w Król. Hucie.

Reumatyzm

Nerwobole, i chias, gościec, ból głowy i tym podobne dolegliwości usuwa szybko i pewnie od 26 lat znane nacieranie pod nazwą

Ichtiomentol

liczne codzienne wpływające uznania i podziękowania.

Ichtiomentol wszędzie do nabycia.

Skład wysyłkowy:

Laboratorium chemiczne apteki

Mra. Szymona Edelmana w Samborze

Miliony ludzi używa i wielbi

Meridiol

bo jest on najlepszym i najskuteczniejszym środkiem do nacierania i pielęgnowania się.

Karmelki

w wielkim wyborze poleca

Fabryka A. Piasecki S. A.
Kraków.

Przy zakupie prosimy zwracać baczną uwagę na firmę naszą.

Jakanie

sepienie, nosowanie, bektowanie etc. leczy w 4 tygodniach

J. Bocheński, Poznań
ul. Dąbrowskiego 36, II.

Agitujcie za naszą gazetą!

Jeżeli

cennego mojego dobytku dotychczas nie zjadły, mole, zadowolę się jedynie

MOLINIE.

Molina — chroni futra, dywany, odzież wełnianą i t. p. od moli znakomicie i jest w najlepszym swym składzie najlepszym środkiem przeciw tym strasznym szkodnikom.

Pachnie i nie psuje. Do nabycia w każdej drogerii w paczkach po 0,75 zł. i 1,25 zł.

Każdy Polak powinien pisać poprawnie (ortograficznie): uczcie się węg listownie polskie pisowni. Kurs buchalterii prof. Sekutkiewicz, Warszawa, Żorawia 42. Żądać prospektów.

WIADOMOŚCI ZE ŚLĄSKA

Piątek

11

stycznia

Św. Hygina, pap. męczennika, † 142.

Św. Honorata, biskupa, † 429.

Szósty dzień oktawy św. Trzech Króli.

SŁOW.: KRZESIMIR.

Wszystko cokolwiek czynicie w słowie albo uczynku, wszystko w Imię Pana Jezusa Chrystusa czyście, dziękując Bogu i Ojcu przezemnie (Kolos. III. 12).

Zdanie: Orli wzrok mamy, gdy patrzymy na wady bliźniego; gdy spoglądamy na nasze ułomności, stajemy się jako kret ślepy.

Rocznice: 1288 książę wrocławski, Henryk IV, zwany Probussem, funduje kolegiatę przy św. Krzyżu we Wrocławiu. — 1386 Jagiełło obrany przez stany królem Polski. — 1501 zawarta i potwierdzona przysięga z Turkami. — 1562 śmierć prymasa Jana Porebskiego. — 1655 zniesienie zbuntowanych kozaków pod Ochmatowem.

Kalendarz astronomiczny: Słońce wschodzi o godz. 7.40, zachodzi o godz. 16.04. — Księżyc wschodzi o godzinie 8.28, zachodzi o godz. 16.10. — Pełnia o godz. 1.12. 2.

Długość dnia: 8 godzin 24 min. — Zmiany powietrza: pogodne. Jutro: burzliwe i zmienne.

— Słoneczna lecz mroźna pogoda.

Po opadach śnieżnych i zachmurzeniu rozpoczął się od ubiegłego wtorku okres słonecznej pogody, przyczem daje się we znaki silny mróz. W Polsce mróz trzyma się przez dzień cały i waha się od 10 do 15 stopni poniżej zera. Ze względu na uleżały i dostatecznie zmrożony śnieg sport narciarski w Tatrach zyskał wielu zwolenników także ze Śląska. We środę we wczesnych godzinach rannych termometr na Śląsku wskazywał 18-stopni poniżej zera. Pociągi lokalne kursują dość regularnie, tylko dalekobieżne przychodzą z pewnym opóźnieniem. Z Krakowa donoszą, że wskutek silnego mrozu Wisła pod Krakowem poraz drugi pokryła się powłoką lodową.

— Uproszczenie rewizji celnych. Celem uproszczenia pogranicznych formalności celnych wprowadzi w nadchodzącym roku budżetowym dyrekcja cel załatwianie rewizji bagażów osób wyjeżdżających z Polski w urzędach położonych wewnątrz kraju.

— Przeklasowanie świadectw przemysłowych. Ministerstwo skarbu upoważniło Izby skarbowe do odmownego załatwiania w własnym zakresie działaniom wszelkich podań w przeklasowanie oraz do przychwilnego załatwiania wszystkich próśb, dotyczących przeklasowania kategorii III do czwartej handlowej, wreszcie do zwalniania od obowiązku nabycia świadectw czwartej kategorii handlowej wyjątkowo ubogich płatników w wypadkach, gdy bez żadnych wątpliwości zostanie stwierdzone, że nabycie świadectwa zagrozić będzie egzystencji ekonomicznej płatnika. Zpełne zwolnienie od obowiązku wykupna świadectwa zasadniczo nie powinno być praktykowane. Podania o przeklasowanie wszystkich innych przedsiębiorstw, co do których Izba skarbową popiera wnioski o przyznanie ulgi, mają być bezzwłocznie z uzasadnionym wnioskiem przekładane ministerstwu skarbu do decyzji.

— Odbieranie koncesyj alkoholowych. W tych dniach odbyła się w Warszawie wspólna konferencja organizacji przemysłowych i handlowych,

a mianowicie Związku restauratorów, Związku browarów, Związku fabryk wódek, Związku gorzelni oraz sekcji winno-kolonjalnych przy organizacjach kupieckich — polskiej i żydowskiej.

Konferencja miała na celu zajęcie stanowiska w sprawie zamierzonego przez min. skarbu odebrania koncesyj alkoholowych kilku tysiącom restauratorów. Na tej konferencji uchwalono, że koncesje alkoholowe mają być odebrane tym, którzy: 1. popełnili nadużycia skarbowe; 2. nie posiadają polskiego obywatelstwa; 3. posiadają majątek ponad 100 tysięcy zł.; 4. mają dochód wynoszący ponad 10 tysięcy zł. — Jakie stanowisko właściwe władze zajmą w sprawie odbierania koncesyj alkoholowych, okaże niedaleka przyszłość.

— Zapasy zboża na przednówek.

Skup zboża na utworzenie państwowych rezerw zbożowych został już ostatecznie zakończony. Zapasy zboża złożono w magazynach rządowych, samorządowych i t. zw. elewatorach. Ogólny skup zboża wynosi 60.000 tonn, w czem 52.000 tonn żyta i około 8.000 pszenicy. Zapasy te przeznaczone są na przednówek, na wypadek gdyby w tym okresie okazał się brak zboża lub spekulacja.

— Opodatkowanie ubocznych produktów mięsnych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło w drodze okólnika do wszystkich urzędów skarbowych, że jadalne wnętrzności bydłęce, jak: kiszki, żóładki, płuca, serca, wątroby i t. d. należy uważać narówni z mięsem za jadalne produkty spożywcze i do obrotów, osiągniętych temi artykułami w detalicznej i drobnej sprzedaży należy stosować 1 proc. stawkę procentową, według postanowień ustawy o podatku obrotowym.

— Projekt ustawy o pożyczce premijowej. Do kancelarii sejmowej w Warszawie wpłynął zapowiedziany przez nas rządowy projekt nowej ustawy o upoważnieniu ministra do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki w wysokości 100 milj. zł. Chodzi tu o pożyczkę premijową na cele budowlane. Na razie ministerstwo skarbu ma zamiar wypuścić pożyczkę 50-miljonową.

— Rozbudowa sądownictwa administracyjnego. W ministerstwie spraw wewnętrznych rozpoczyna się wkrótce prace nad opracowaniem projektu ustawy o sądach administracyjnych, mianowicie niższych instancji. W byłem zaborze pruskim sądy takie istnieją na podstawie dawnego prawa niemieckiego. Posiadają one wielkie znaczenie, albowiem dla całego szeregu rozstrzygnięć władzy administracyjnej dopuszcza się obywateli.

Województwo śląskie

* **Zatarg zarobkowy w przemyśle metalowym.** Pracownicy hut metalowych na Górnym Śląsku wypowiedzieli umowę zbiorową. Warunki nowej umowy zbiorowej podane będą w najbliższym czasie.

* **Sprawy rolnicze.** W tych dniach odbyło się w Katowicach posiedzenie rady naprawy ustroju rolnego na Śląsku. Na posiedzeniu tem był obecny przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa. Śląski urząd wojewódzki zastępował naczelnik wydziału dr. Trzeciak. Po referatach prezesa Okołowicza, naczelnika wydziału urzędzeń rolnych Skorupy i szeregu urzędników okręgowego urzędu ziemskiego, przyjęto do wiadomości sprawozdanie z działalności urzędu, oraz rady naprawy ustroju agrarnego (rolniczego) jak również przyjęto plan parcelacji na rok na-

stępny. Poza tem załatwiono szereg spraw natury organizacyjnej.

* **Zjazd byłych Alojzjanów.** W dniu 8 grudnia ub. r. odbyło się w Szarleju zebranie byłych członków Towarzystwa św. Alojzego w Bytomiu, na którem uchwalono zwołać zjazd wszystkich byłych Alojzjanów, rozrzuconych po całym Górnym Śląsku. Zjazd ten odbędzie się w dniu 2 lutego (uroczystość Matki Boskiej Gromnicznej) w Szarleju w następującym porządku: Zbiórka o godz. 9 rano przy dworcu Szarlej-Piekary, skąd nastąpi o godz. 9.30 wyjazd z orkiestrą na nabożeństwo. Po nabożeństwie powitanie, a o godzinie 2 uroczyste zebranie. Zebrani mają uchwalić, komu oddać sztandary, bibliotekę, sztuki teatralne itd. po najstarszym towarzystwie młodzieży, którem było Towarzystwo św. Alojzego w Bytomiu. Pamiątki te znajdują się w rękach prywatnych i nie wolno ich zaprzepaścić. Komitet zaprasza na to zebranie wszystkich byłych Alojzjanów i liczy na ich pewne przybycie. Dojazd bardzo dogodny do stacji kolejowej Szarlej-Piekary od Katowic o godz. 9.11, od Tarn. Gór o godz. 9.10 przed południem.

Z Katowickiego.

Katowice. (Sprawozdanie lecznicy Braci Miłosierdzia). W roku 1928 leczono i pielęgnowano w szpitalu Braci Miłosierdzia w Katowicach-Bogucicach 1844 chorych. Jako wyleczonych opuszczono lecznicę 1262, z polepszeniem 297, nie wyleczonych 21, umarło 96. W leczeniu pozostało dnia 31 grudnia 1928 roku 168 chorych. Pod względem wyznania było: 1778 katolików, 42 ewangelików, 1 prawosławny i 23 wyznania mojżeszowego. Ogólna liczba dni pielęgnacji wynosi 56.724. Przeciętnie pielęgnowano dziennie 155 chorych, każdy z nich pozostawał 30 dni w lecznicy. — Od założenia szpitala dnia 6 września 1874 r. do 31 grudnia 1928 r. przyjęto ogółem 66.469 chorych. — W ciągu roku minionego leczono i pielęgnowano w tymże szpitalu 394 chorych bezpłatnie, a 1450 chorych na rachunek różnych kas chorych, związków ubogich i na własny rachunek. — Operacji wykonano 461. — Z kuchni lecznicy wydano darmo w ubiegłym roku 53.513 obiadów wzgl. kolacji dla biednych i bezrobotnych.

Mysłowice. (Z targowicy). Jak już donosiliśmy z dniem 2 stycznia bieżącego roku nowa centralna targowica w Mysłowicach rozpoczęła swoją działalność pod zarządem nowej spółki handlowej. Spółka ta zamierza zorganizować eksport bydła i nierogacizny zagranicę na wielką skalę. Dotąd targowica w Mysłowicach trudniła się tylko sprzedażą lokalną. Pod względem urządzeń sanitarnych targowica w Mysłowicach należy do najlepszych przedsiębiorstw w Polsce. Targowica w Sosnowcu będzie dalej czynna i zajmować się będzie tylko lokalnym handlem.

— (Utracił oko). Zatrudnionemu we warsztatach kolejowych Wolfowi wpadł do oka kawałek stali. Nieszczęśliwego odwieziono do kliniki w Krakowie.

Bytków w Katowickim. (Sprzykrzyło mu się życie). Zamieszkały przy ulicy Michałkowskiej 25 Antoni Głócek z Bytkowa, lat 28 postanowił odebrać sobie życie. Dnia 8 stycznia Głócek położył się na szyn kolejowe. Kierownik pociągu zawczasu zauważył człowieka, leżącego na torze, przeto pociąg dość wcześnie zatrzymał. Głócek uciekł w kierunku Bytkowa.

Mała Dąbrówka w Katowickim. (Napad). Gdy Edmund Daszyński wracał ze swą żoną do domu, został napadnięty przez dwóch osobników. Jeden z napastników pchnął Daszyńskiego nożem w głowę. O napadzie uwiadomiono policję.

Siemianowice w Katowickim. (Zgon byłego kościelnego). W tych dniach zmarł majster stolarski Jan Kroll w 64 roku życia. Kroll pełnił czynności kościelne przy tutejszym kościele parafialnym przez długie lata.

Michałkowice w Katowickim. (Spis poborowych). Urząd gminny zwraca uwagę, że spis rocznika 1908 jest wyłożony w urzędzie gminnym pokój 1 w godzinach od 9—12 do 14 stycznia r. b.

Bielszowice w Katowickim. (Życia drużyn harcerskich). Dnia 5 stycznia wieczorem o godz. 19 na sali p. Szwedy odbyła się „gwiazdka“ miejscowych drużyn harcerskich, urządzono przez ruchliwe miejscowe Koło przyjaciół harcerstwa. Na sali zebrało się 150 harcerzy i harcerzek. Oplatkiem podzielili się członkowie Zarządu Koła przyjaciół harcerzy oraz goście. Gwiazdkę zaszczyli swą obecnością dyrektor kopalni p. Streszewski, naczelnik gminy, kapelan harcerzy ks. wikary Wojtek. Po odśpiewaniu kolęd przy pomocy harcerskiego zespołu mandolinistów, — poszczególne drużyny obdarzone zostały podarunkami. Po przemowie ks. kapłana, członków zarządu Koła przyjaciół, drużyny harcerska, podejmowano kawę i pączkami. — Drużyna żeńska bawiła obecnych występami humorystycznymi na scenie. Po przemowie zastępcy prezesa, naczelnika gminy p. Olszowskiego, zakończono uroczystość odśpiewaniem „Roty“ Konopnickiej.

— (Uroczystość gwiazdkowa). W roku bieżącym urządzono taką gwiazdkę dla najbiedniejszych gminy Bielszowice. Dzięki obfitej zbiórce, która przyniosła przeszło 3000 zł., zapomogi gminy w kwocie 1.200 zł. i 100 par bucików, dyrekcji kopalni 150 zł. i 200 cent. węgla oraz nadzwyczajnym podarunkom kilku kupców „gwiazdka“ odbyła się ku zadowoleniu obdarzonych. Ogółem obdarzono około 70 osób. Przy gwiazdce chór kościelny śpiewał kolędy. Orkiestra kopalni pięknie przygrywała. Wszystkim współpracownikom należy wyrazić podziękowanie za trud i pracę dla dobra najbiedniejszych naszych siostr i braci. Osobne podziękowanie należy się ofiarodawcom.

Z Król. Huty.

Król. Huta. (Wyjaśnienie). W numerze 298 naszej gazety z dnia 25-go grudnia 1928 r. donosiliśmy o aresztowaniu Rudolfa Pludry z Tenczynka pod zarzutem, iż skradł 350 zł. Obecnie policja donosi, że Rudolf Pludra został niewinnie posadzony. Stwierdzono, że kradzież została popełniona przez inne osoby. Owa kradzież popełniono na szkole Haduli z Nowej Wsi.

— (Porzucenie dziecka). Hobbik Anna z Król. Huty uwiadomiła policję, że Maria W. z Kołomyi zostawiła u niej niemowlę, które urodziła przed 10 dniami. Matka dziecka zapowiedziała, że dziecko pozostawi w mieszkaniu, gdyż na dworze jest zimno, a ona musi udać się po pieniądze.

— (Ciężka służba policjanta). Policjant Franciszek Plutowski uwiadomił urząd policyjny, że podczas pełnienia służby na ulicy napadł na niego bez powodu pewien nieznany osobnik i usiłował okaleczyć go nożem. Trzech przechodniów pomogło zwalczyć napastnika. Osadzono go w areszcie i stwierdzono, że jest nim Franciszek B. urodzony w roku 1902 w Chorzowie.

Z Świętochłowickiego.

Świętochłowice. (Nieszczęśliwy wypadek). Na kopalni Biały Szarlej zostało poparzonych przez prąd elektryczny dwóch robotników, mianowicie M. Banasik z Siemianowic i Wiktor Chmiel z Brzeziny. Obydwóch odwiezio-

no do lecznicy Spółki Brackiej w Ste-
mianowicach.

Chropaczów w Świętochłowickiem. (Żywa pochodnia). Okropny wy-
padek zdarzył się w mieszkaniu 68-letniej
Franciszki Zawadzkiej przy ulicy Bytom-
skiej 16. Staruszka grzała się przy pie-
cu, przyczem nie zauważyła, że jej suk-
nia zapaliła się od rozpalonego pieca.
Zawadzka doznała okropnych poparzeń
na całym ciele. Odwieziono ją do lecz-
nicy na Piaśnikach, gdzie zmarła wśród
wielkich boleści.

Lagiewniki w Świętochłowickiem.
(Przedstawienie teatralne). W niedzielę, dnia 13 stycznia urzą-
dza tutejsza Straż Honorowa przedsta-
wienie teatralne na sali p. Brzózki.
Odegrana zostanie sztuka sceniczna w
5 aktach pod tytułem: „Pod opieką
Matki Boskiej”. Następnie humoreska
2 aktowa pod tytułem „Dziesięć tysię-
cy marek”. Zarząd uprasza o liczny
udział rodaków i rodaczek.

Nowy Bytom w Świętochłowickiem.
(Włamanie do piwnicy). Pod-
czas jednej z ubiegłych nocy włamali się
złodzieje do piwnicy kupcowej M. Pie-
truskowej. Wartość łupu złodziejskie-
go wynosi przeszło 300 zł. Sprawcami
byli 17-letni Karol W. 16 letni Jan, i Je-
rzy Klat. Sprawców osadzono w wię-
zieniu sądowym.

Ruda w Świętochłowickiem. (Sa-
mowola kopalni). Jak donosi „Polska
Zachódnia” zarząd kopalni „Wolfgang”
podobno miał sprowadzić około 360 ro-
botników, pomijając urzędy pośrednictwa
pracy. W związku z powyższym, do-
wiadujemy się, że specjalna komisja zba-
da tę sprawę na miejscu.

Z Pszczyńskiego.

Pszczyna. (Nowy gmach). Tu-
tejsza Kasa Chorych wybudowała nowy
gmach. Roboty zewnętrzne ukończono,
obecnie wykonywane są roboty we-
wnętrzne. Gmach przedstawia się bar-
dzo okazale i będzie zaopatrzony we
wszystkie środki leczniczo-nowoczesnych.
Obok lekarskiego ambulatorium, komory
roentgena, aparatów do prześwietlania i
naświetlania diatermii itp. będą umiesz-
czone pokoje dla chorych, nie potrzebu-
jących dłuższego szpitalnego leczenia.
Dla wygody i potrzeb leczniczych człon-
ków będą urządzone stosowne łazienki.
Oprócz biur Kasy Chorych, znajdujących
się na parterze — mieszczą się w gma-
chu mieszkania dla kilku funkcjonariuszy
kasy.

Łaziska Górne w Pszczyńskim. (No-
wa placówka oświatowa). Dzie-
ki zabiegom naczelnika gminy p. Otawy
oraz p. insp. szkolnego Krawczyka, uru-
chomiona zostanie jeszcze w bieżącym
miesiącu wzorowa placówka kulturalno-
oświatowa w Łaziskach Górnych. W nowo
wybudowanym budynku gminnym sta-
wiła gmina do dyspozycji T. C. L. dwie
dobrze położone ubikacje, w których
znajdzie odpowiednie pomieszczenie bi-
blioteka i czytelnia publiczna, których
wyposażeniem zajął się Sekretariat na
G. Śląsk. Biblioteka i czytelnia poza od-
powiednim umeblowaniem wyposażone
będą w przeszło 500 wyborowych dzieł
około 30 dzienników i czasopism. Do
zarządu T. C. weszli: naczelnik gminy p.
Mikołaj Otawa jako prezes, p. Krzemiń-
ski jako zastępca, p. Pukocz Stanisław
sekretarz, p. Sierszecki skarbnik, a urząd
bibliotekarza zarezerwowano nauczyciel-
stwu. Do komisji rewizyjnej zaś wybra-
no pp. Kachla, Czempe i Krasonia. Za-
kończeniem zebrania było wygłoszenie
interesującego referatu „O znaczeniu
oświaty wogóle” przez p. Pieca z Król.
Huty.

Starawieś w Pszczyńskim. (Walne
zebranie Rolniczej Kasy Oszczę-
dności). W niedzielę, dnia 13-go
stycznia b. r. po południu o godz. 5-tej
odbędzie się na sali p. Spyry w Starawie-
si walne zebranie Rolniczej Kasy Oszczę-
dności w Starawieś. Ze względu na bar-
dzo ważny porządek obrad, przybycie
wszystkich członków jest konieczne.

Piasek w Pszczyńskim. (Prośba
pod adresem Dyrekcji Kolejowej). W roku 1924 uruchomiono tu

Gielda pieniężna i zbożowa.

W Katowicach płacono w dniu 9 stycznia:
za 100 złotych 46.98 marek niemieckich, za
100 marek niemieckich 212.85 zł, za 100 fran-
ków szwajcarskich 171.95 zł, za 1 dolar 8.91.

W Warszawie płacono w dniu 8 stycznia:
za 100 franków francuskich 34.78 zł, za 100
koron czeskich 26.36 zł, za 100 szylingów au-
strjackich 125.14 zł.

Warszawska giełda zbożowa

w dniu 9 stycznia 1929 r.

Żyto 34.25—35.25, pszenica 46—46.25, jęcz-
mień browarowy 34.50—35.00, jęczmień na
przeźnię 32—33.00, owies 33.25—33.75, osucie
żytnie 25.50—25.75, osucie pszeniczne 26.50 do
27.00, mąka żytnia 49.00—50.00, mąka psze-
niczna 73.00—74.00, makuch lniany 50.00 do
50.50, rapś 87.00—89.00.

Nowe banknoty belgijskie.

Banque Nationale de Belgique puściła w
obieg nowe banknoty 50-frankowe, które
mają zastąpić dawniejszy typ banknotów tej
samej wartości. Nowe banknoty są koloru
zielonkawego.

przystanek kolejowy. Urządzono rów-
nież poczekalnię, niestety poczekalnia
jest za mała na tak wielką masę robotni-
ków. Może ona pomieścić tylko około
50 osób, a robotników jest 200 do 300.
Poczekalnia nie jest opalana. Skutkiem
mrozu, robotnicy marzną na przystanku
kolejowym. Niniejszem robotnicy z Pia-
sku i okolicy zwracają się do Dyrekcji
Kolei Państwowych w Katowicach, aby
zarządziła, by poczekalnie ogrzewano
podczas zimy. Równocześnie proszą,
aby z nastaniem cieplejszej pogody po-
czekalnie rozszerzono według potrzeby.

Z Rybnickiego.

Paruszowiec w Rybnickiem. (Po-
szukiwanie za solą). W minio-
nym roku czyniono w tutejszej okolicy
poszukiwania za solą. W bieżącym roku
dalsze roboty zostaną rozpoczęte, skoro
nastąpi odcieplenie pogody, przeto na
wiosnę.

Niewiadom Górny w Rybnickiem.
(Uroczystości gwiazdkowe). Gmina Niewiadom Górny należy mo-
że do tych gmin województwa ślą-
skiego, w których przy każdej sposob-
ności daje się odczuć wysoki poziom
społecznego i narodowego życia mie-
szkańców. W minioną niedzielę od-
były się tu 3 gwiazdki, z których
pierwsza została urządzona przez Za-
rząd gminy dla 630 dzieci miejscowej
szkoły, drugą gwiazdkę urządziło to-
warzystwo gimnastyczne „Sokół”,
trzecią wieczornicę gwiazdkową spół-
dzielnia „Odrodzenie”. Uroczystości
gwiazdkowe odznaczały się miłym
nastrojem, przeto wszyscy uczestnicy
byli zadowoleni, a najbardziej dzieci,
gdyż otrzymały podarunki. Zarządem
gminy, Sokoła i spółdzielni należy się
uznanie, ponieważ nie szczędzili pra-
cy i środków dla urządzenia uroczy-
stości gwiazdkowych, które prócz
swego charakteru tradycyjno - świą-
tecznego mają również wielkie zna-
czenie dla krzewienia życia narodo-
wego w gminie wiejskiej. Osobne po-
dziękowanie składają wdzięczni rodzi-
ce dyrektorowi kopalni p. Wojcie-
chowskiemu, który zaszczylił gwiazd-
ki swą obecnością i przyczynił się
znaczną kwotą do urządzenia uroczy-
stości gwiazdkowych.

Pszowskie Doły w Rybnickiem.
(Kradzież drobiu). Przed święta-
mi Bożego Narodzenia dokonano tu kra-
dzieży kilka kur i 8 gęsi. Nikt nie przy-
puszczał, że złodziejem oraz włamywa-
czem była kobieta. W tych dniach
stwierdzono, że kury i gęsi zostały skra-
dzione przez pewną mężatkę z domów
familijnych.

Krzyżkowice w Rybnickiem. (Prze-
ciw przyłączeniu gminy do
Pszowa). Od dłuższego czasu krąży
pogłoska, że wieś Krzyżkowice ma być
przyłączona do Pszowa. Pogłoska ta
wywołała wielkie przysięganie i niepo-
kój wśród mieszkańców, którzy nie ży-
czą sobie, by gmina Krzyżkowice utra-
ciła swą samodzielność gospodarczą i ko-
munalną. W ostatnich dniach uchwalono
protest przeciw przyłączeniu do Pszowa.

Lubliniec. (Włamanie do skła-
du zegarmistrza). Onegdajszej no-
cy włamał się złodziej do składu zegar-
mistrza Hruzika. Cegłą wybił on szybę
w oknie wystawowym, poczem przez
otwór wszedł do składu. Włamywacz
skradł wszystkie zegarki i rzeczy war-
tościowe, które mógł osiągnąć. Jest to
drugie włamanie do składu Hruzika w
krótkim stosunkowo czasie.

— (Proces o grę hazardową).
Przed sądem w Lublińcu toczył się pro-
ces o uprawianie gry hazardowej. Na
ławie oskarżonych zasiadło 7 obywateli
z Lublińca. Prokurator żądał po pół ro-
ku więzienia. Sąd natomiast skazał ka-
żdego na 3 zł. i pełne ponoszenie kosztów.

Golejów w Rybnickiem. (Obchód
imienin ks. proboszcza). W
święto Trzech Króli obchodził W. ks.
proboszcz Reginek swoje imieniny.
Tutejszy duszpasterz jest bratem
W. ks. proboszcza Reginka w Rybni-
ku. Przed południem W. ks. Pro-
boszcz odprawił uroczystą sumę. Pod-
czas nabożeństwa śpiewał na głosy
chór mieszany z Wielopola. Po połu-
dniu o godz. 5 odbyła się na sali
p. Szlesingera uroczysta wieczornica
ku czci W. ks. proboszcza. Delega-
cje straży pożarnej i Związków kato-
lickich przyprowadziły ks. proboszcza
z muzyką do wymienionej sali. Wie-
czornicę zagał komisarz policji p.
Świertnia, poczem złożył życzenia w
imieniu parafian. Parafianie ofiaro-
wali ks. proboszczowi piękny nieszpór-
nik. Następnie składali kolejno ży-
czenia przedstawiciele pojedynczych
związków kościelnych i organizacji.
W imieniu Stowarzyszenia mężów
wystąpił p. kierownik szkoły Polo-
czek, Związku Matek Chrześcijańskich
p. Rogowiczowa, rolników p. Roczner,
jako najstarszy z gospodarzy, wresz-
cie straży ogniowej p. Świertnia. Pod-
czas wieczornicy koncertowała miej-
scowa kapela pod batutą p. Ochaba z
Wielopola i chór z tejże wioski, oraz
nowozałożony chór z Golejowa. Wy-
stępy zakończono odśpiewaniem pieśni:
„Kto się w opiekę”. W. ks. proboszcz
podziękował w serdecznych słowach
za okazaną mu przychylność, którą
przyjmuje — mówił on — nie dla swo-
jej osoby, lecz dla swej godności ka-
płańskiej. Następnie zwrócił się do
młodzieży z przestroga, by nie dała
się bałamuć przez wywrotowców
tylko wiernie stała przy duchowień-
stwie i kościele. Na końcu wniósł ks.
proboszcz trzykrotny okrzyk na cześć
Ojca św. oraz Rzeczypospolitej Pol-
skiej. Uroczystość zakończono pieśnią
„Serdeczna Matko”.

Z Tarnogórskiego.

Tarnowskie Góry. (Karty cyrku-
lacyjne). Prolongowane karty cyrku-
lacyjne nadeszły. Karty można odebrać
w starostwie, pokój 10.

Nowe Chechło w Tarnogórskim.
(Nowa szkoła). Miejscowość Chechło
Nowe w pow. tarnogórskim obchodziła
w tych dniach uroczystości poświęcenie
pierwszej szkoły w tej miejscowości.
Gmina nie posiadała dotąd własnego bu-
dynku szkolnego i była skazana na to,
że dźwiatwa musiała się tulać po prywat-
nych lokalach. Dzięki usilnym staraniom
władz szkolnych a przede wszystkim p.
insp. Ranozka, wybudowano okazały
gmach szkolny, który w tych dniach po-
święcono. O godz. 9.30 po poświęceniu
nowego gmachu szkolnego odbyła się w
pięknie udekorowanym w zieleń koryta-
rzu nowej szkoły uroczysta msza św.,
odprawiona przez ks. prob. Wycislika z
Wielk. Żyglina. Po mszy św. wygłosił
ks. proboszcz Wycislik podniosłe kazanie
okolicznościowe. Po nim p. starosta Bo-
cheński w dłuższym przemówieniu pod-
kreślił starania władz nad podniesieniem
poziomu szkolnego przez budowę szkół,
dożywanie dźwiatwy itd. Następnie p.
insp. szkolny Ranozek nazwał szkołę
ośrodkiem oświaty młodzieży. Po po-
święceniu odbyło się w sali szkolnej
wspólne śniadanie, wydane przez gminę
Nowe Chechło.

Z Lublinieckiego.

Miotek w Lublinieckiem. (Napra-
wiona szosa). Szosę Miotek — Lu-
bliniec oddano do użytku ruchu kołowego.

Z całej Polski.

Sosnowiec. (Kongres eucha-
rystyczny). W czerwcu bieżącego
roku ma się odbyć kongres euchar-
ystyczny w Zagłębiu Dąbrowskim pod
egidą biskupa częstochowskiego ks. dr.
Kubiny. Wiadomość tę podaje jedna z
polskich agencji prasowych.

Krynica. (Napływ gości do
zdrojowiska). Zarząd zdrojowiska
licząc na powodzenie sportów zimo-
wych wybudował skocznię narciarską
kosztów 70.000 złotych, następnie tor
saneczkowy o długości przeszło 1.500
metrów oraz duży tor ślizgawkowy.
Prócz domu zdrojowego i nowych ła-
zienek cały szereg prywatnych willi
jest zupełnie wynajęta przez przejezd-
nych.

Zawiercie. (Olbrzymie stra-
ty pożarowe). W tych dniach wy-
buchł groźny pożar w zakładach prze-
działaniach w Myszkowie. Pożar po-
wstał w oddziale mieszalni przy-
gotowywania bawełnianej. Wobec łatwopalności ma-
teriałów ogień z niezmierną szybko-
ścią rozszerzył się na poddasze, gdzie
znajdowały się składy surowca. Na
miejscie pożaru przybyło szereg stra-
ży pożarnych, które zdołały zlokalizo-
wać ogień o godz. 1 w nocy, przyczem
gaszenie trwało do godz. 5 nad ranem.
W czasie akcji ratunkowej 2 stra-
żaków odniosło poważne oparzenia.
Oprócz olbrzymich strat w budynkach
spłonęły 4 maszyny i ogromny zapas
przedzwy bawełnianej. Fabryka, któ-
rej straty oceniane są na 70.000 dola-
rów była ubezpieczona w szeregu to-
warzystw ubezpieczeniowych.

Lwów. (Zbrodnia w koście-
le). Kościół w Kładnie Wielkiej w
pow. żółkowskim, był w tych dniach
miejscem krwawego napadu, który
wywołał na modlących się wstrząsa-
jące wrażenie. Oto w czasie nabożeń-
stwa wpadło do kościoła trzech oso-
bników uzbrojonych w toporki stra-
żackie i bagnety, którzy podsiedli
do siedzącego w ławce K. Konarskie-
go, zadali mu kilka ciosów w głowę,
poczem zbiegli. Śmiertelnie ranionego
przewieziono do szpitala we Lwowie.
Dotychczas aresztowano jednego z na-
pastników niejakiego J. Mazura.

Łódź. (Zasądzenie komu-
nistów). Przed sądem tutejszym od-
była się rozprawa o awantury wy-
wrotowe. Na ławie oskarżonych za-
siedli łódzcy komuniści Bittner i Ro-
siak. Sąd skazał pierwszego na 4 lata
ciężkiego więzienia, a drugiego na
1 i pół roku więzienia.

Z dalszych stron.

Hohenstadt na Śląsku niemieckim.
(Przywódca szczepu Eskimo-
sów Ślązakiem). Miasteczko Ho-
henstadt na Śląsku wydało na świat
wodza Eskimosów. Jest nim Johan
Welzer, który jako 15-letni młodzie-
niec wywedrował z Hohenstadt w pół-
nocne strony polarne i od tego czasu
żył przez 30 lat między Eskimosami
na wyspach Nowosybirskich. Wkrót-
ce zyskał tam tyle sympatii i uznania,
że wybrano go wodzem szczepu i
przywódcą gminy.

Moskwa. (Kradzież 10 milio-
nów cegieł). W moskiewskim urze-
dzie budowlanym wykryto olbrzymie
sbrzeniewierzenie. Oto dla przewo-
żenia cegieł urząd wynajął robotni-
ków. Dostawcy, woźnice i odbiorcy
ceglę utworzyli spółkę złodziejską,
która dostarczała na miejsce budowy
tylko część cegieł. W ten sposób
skradziono około 10 milionów cegieł.
Co najciekawsze, że ze skradzionej
ceglę wystawiono między innymi je-
den dom rządowy. Przed sądem sta-
nie około 100 osób obwinionych o kra-
dzież.